

ТРИКОЗ І.В. ст. викл.

Бердянський університет менеджменту і бізнесу,

м. Бердянськ

ПЕРЕРОЗПОДІЛ РОЛЕЙ ПАРТНЕРІВ В ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я В РАМКАХ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Визначено ролі партнерів в охороні здоров'я в межах державно-приватного партнерства.

Актуальність. Спектр проблем, які існують сьогодні у сфері охорони здоров'я, держава не в змозі вирішувати самотужки. Загалом, це фінансові проблеми, вирішення яких можливе за умов об'єднання зусиль держави, приватного інвестора та громадських організацій.

Мета дослідження. Визначити ролі партнерів державно-приватного партнерства в охороні здоров'я.

Основна частина. За даними Держкомстату України [1], динаміка витрат з держбюджету на охорону здоров'я в Україні з 1991 по 2012 рік змінювалась не пропорційно (див. рисунок).

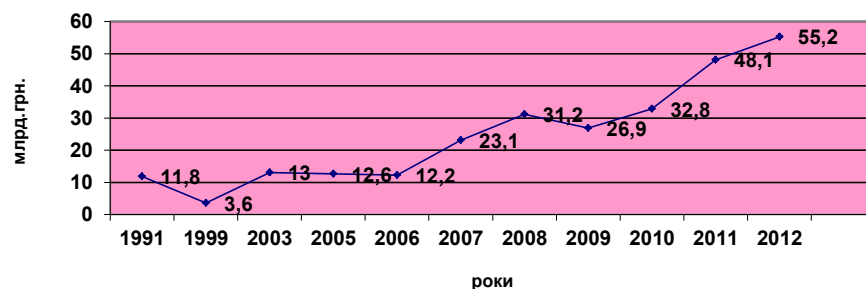

Рисунок 1. Витрати з держбюджету на фінансування сфери охорони здоров'я в Україні

Джерело: складено автором за даними Держкомстату України [1].

Хоча в останні роки спостерігається тенденція збільшення державного фінансування СОЗ, кожен рік майже на 20-30%, ми можемо стверджувати про певні фінансові проблеми у СОЗ.

На думку М.В. Вілісова [2], державно-приватне партнерство - це правовий механізм узгодження інтересів і забезпечення рівноправності держави і бізнесу в рамках реалізації економічних проектів, спрямованих на досягнення цілей державного управління.

Першим кроком вирішення проблем в охороні здоров'я стало прийняття Закону України «Про державно-приватне партнерство» [3] у 2010р. Згідно даного Закону, впливає, що основними учасниками державно-приватного партнерства є державний і приватний партнери.

Однак, на ринку завжди фігурують додаткові учасники, і у нашому випадку - це цивільні громадські організації. При цьому кожен з учасників партнерства має виконувати свою роль та завдання (див. таблицю).

Отже, головна роль ДПП полягає саме у залученні інвестицій бізнес-

структур (приватного інвестора) у державний сектор охорони здоров'я, завдяки чому здійснюватиметься економія бюджетних коштів та розвиток вітчизняної медицини.

Таблиця

Розподіл ролей партнерів у сфері охорони здоров'я

	Роль в рамках ДПП	Завдання в рамках ДПП
Держава (державні структури)	Головна роль у ДПП відводиться саме державі, оскільки зацікавленість державних структур важлива для забезпечення загального політичного керівництва і надання ресурсів у сферу охорони здоров'я	<ul style="list-style-type: none"> - створення концепцій, стратегій, програм, пілотних проєктів заснованих на практичному вітчизняному та іноземному досвіді; - прийняття та впровадження законів і правових норм, необхідних для ефективної і безперервної діяльності ДПП; - практичне застосування та вдосконалення положень Закону України "Про державно-приватне партнерство" при здійсненні охороннооздоровчих проєктів; - фінансування діяльності закладів освіти, служб охорони здоров'я і соціальних служб; - забезпечення залучення зацікавлених державних органів при здійсненні і впровадженні проєктів ДПП у СОЗ; - здійснення антикорупційної та антитіншової політики у СОЗ; - контроль за масштабністю таких соціально значущих захворювань, як ВІЛ/СНІД, туберкульоз, алкоголізм, наркоманія; - впровадження загальних стандартів збору даних, адаптації та використання досвіду успішної роботи моделей ДПП у СОЗ інших країн та сфер господарської діяльності; - контроль за ціноутворенням на ліки, медичне обладнання, медичні інструменти; - контроль за випуском та якістю дженеретиків; - контроль міграції та депопуляції населення країни
Приватний інвестор (приватний партнер, бізнес-структури)	Ключова роль соціально відповідального бізнесу у рішенні соціально-економічних проблем у СОЗ здійснюватиметься завдяки використанню власного досвіду і можливостей бізнес-структур, які здатні продуктивно працювати у співпраці з громадянським суспільством	<ul style="list-style-type: none"> - мобілізація висококваліфікованих фахівців і ресурсів ділового співтовариства; - участь у цільовій підготовці кадрів, проведення стажування у провідних клініках світу, створення навчальних центрів із залученням зарубіжних фахівців для читання лекцій та проведення навчання вітчизняного медперсоналу; - розвиток в рамках компанії принципів корпоративної етики, запобігання дискримінації, розуміння співробітниками шляхів зменшення ризиків, пов'язаних з ВІЛ-інфекцією; - надання підтримки співробітникам, які живуть з ВІЛ/Снідом; - надання експертної підтримки в таких областях, як дослідницька діяльність, технології, виробництво і розповсюдження продукції, маркетинг і управління; - розширення послуг охорони здоров'я через використання наявної інфраструктури і системи постачань; - впровадження програм, які здійснюються на робочих місцях щодо навчання і лікування співробітників і членів їх сімей; - надання коштів для ремонту та утримання будівель медичних установ, що забезпечується шляхом реалізації інвестиційних проєктів ДПП; - сприяння розвитку інформаційних технологій при забезпеченні лікувально-діагностичних процесів; - створення підприємств, що будуть забезпечувати збір, переробку та утилізацію медичних відходів
Громадські організації (цивільний некомерційний сектор)	Значну роль у ДПП відіграють громадські організації ефективно співпрацюючи з державними структурами і забезпечуючи зв'язок між державою і приватним сектором	<ul style="list-style-type: none"> - забезпечення співпраці між ключовими структурами в регіонах; - поширення інформації про досвід успішної роботи на національному та регіональному рівнях; - забезпечення доступу до важкодоступних груп населення (сільського населення і груп підвищеного ризику) завдяки безпосереднім особистим контактам; - контроль над розподіленням та використанням лікарських засобів і медичних послуг; - контроль над діяльністю інших учасників партнерства, які повинні діяти в інтересах одержувачів медичних послуг; - впровадження пілотних проєктів місцевого значення із використанням ресурсів державного та приватного партнерів; - залучення фінансування широкого спектру діяльності об'єктів та проєктів ДПП - від медикаментозного забезпечення до аналізу епідеміологічної ситуації

Джерело: узагальнено автором на основі досліджених матеріалів.

Висновки. Таким чином, за результатами дослідження, можемо сказати, що державно-приватне партнерство – це нове явище в економіці України, однак застосування моделі ДПП буде здійснюватися з метою розвитку соціально-медичної сфери на ряду із моделлю державного фінансування, яка характеризується обмеженістю бюджетних ресурсів і залежить, як вже виявлено, від історичних та інституціональних умов України.

Розвиток партнерських відносин держави та бізнесу дозволить залучити у державний сектор економіки додаткові ресурси, насамперед інвестиції. Зрештою, це слугуватиме базою для вирішення медико-соціальних проблем в Україні.

Бібліографічний список

1. Державний комітет статистики України: 2007-2013 рр.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
2. Вилисов М.В. Государственно-частное партнерство: политико-правовой аспект [Електронний ресурс] / М.В. Вилисов // Журнал "Власть". - 2006. - №7. - Режим доступу: <http://www.rusrand.ru/public/public7.html>.
3. Закон України «Про державно-приватне партнерство» № 2404-VI від 01.07.2010р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.